

R

TA

Kültür – Sanat - Edebiyat

Şeyda Elif BAL

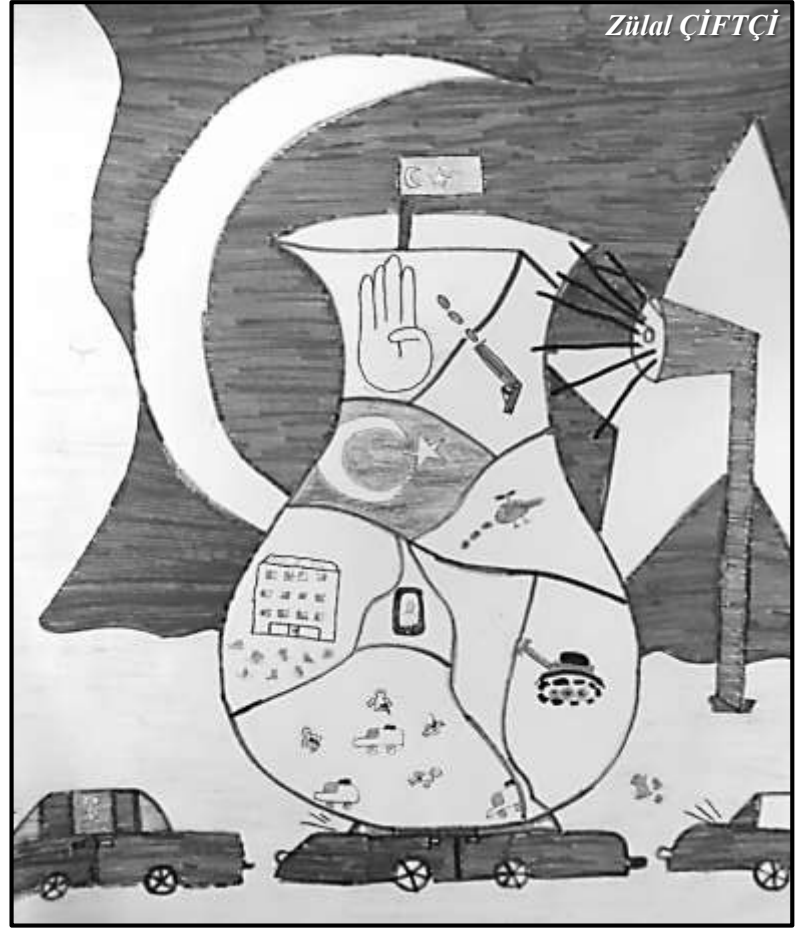
DİNLEMEK GÜZEL

Toplum olarak dinlemenin ne demek olduğunu ya da dinlemenin bizleri nereye ve hangi başarılarla götüreceğini her zaman arka plana atmaktayız .

İyi bir dinleyici olmak için önce kaşınızdakine saygılı olmanız gerekir. Her ne kadar zeki veya iyi bir insan olsak da dinlemeyi bilmiyorsak bizlerde de bir şeyler eksiktir. Dinleyen kişi olayları daha iyi bir şekilde kavramıştır. Örneğin dinleme ailede başlar. Anne ve babamızı dinlersek daima başarılı oluruz. Çünkü onlar tecrübelerine dayanarak bizlere bu nasihatleri verirler. Ben onların sözlerini dinlediğim zaman başarılı oluyorum . Dinlemediğim zaman aksine başarısız oluyorum. Okulda öğrenim hayatımızda öğretmenlerimiz tam manasıyla dinleyip onları anladığımız zaman başarımız ve kişiliğimiz daha güzel ilerliyor Yani kısacası büyük başarı “dinleme”den gelir .

Bildiklerimizin ve öğrendiklerimizin çoğunu dinleyerek öğreniriz. Özellikle de şunları belirtmek isterim ki dinlemenin büyüğü küçüğü olmaz ve arada doğayı dinleyelim ki huzur bulalım.

Zülat ÇİFTÇİ

Rabia Rümeyşa ÇELİK

BİR DÜNYA VERİN BİZE

Bir dünya verin bize.

Çiçek kokan çiçek bahçelerinden,

Kuşların ötüğü ağaç dallarından,

Martıların uçtuğu gökyüzünden.

Bir dünya verin bize.

Çöpsüz caddelerin olduğu,

Ağaçların kesilmediği,

Fabrikalardan çıkan dumanın olmadığı.

Bir dünya verin bize,

Ormanların yanmadığı,

Suların kirlenmediği,

Denizlerin çöplüğe dönmediği,

Bir dünya..

Emine ÇİÇEK

SİHİRLİ DEĞNEK

Benim elime bir sihirli bir değnek verseler ben insanların mutlu olmasını için öncelikle onların hastalıklarını iyileştirdim. Çünkü hayatta en değerli şey sağlık bence. Evi olmayanlara ev alırdım. Okuma imkânı olmayanlara okuma imkânı verirdim. İşi olmayanlara iyi oldukları alanda iş verirdim. Maddi durumu yoksa bu imkânı sağlardım.

Peki, bunların dışında neler yapardım diye sorarsanız savaşların olmasını engeller ve insanların artık kan dökmemesini sağlardım. Kötu kalpli insanların karanlığını ortadan kaldırıp cezalarını çekmesini sağlardım. Tabi ben onlar gibi acımasız değilim fakat onlar yüzünden birçok şehidimiz oldu, cezalarını çekmeleri gerek. Bir de ben kuşlar gibi uçabilmeyi, buluttan bir evimin olmasını isterdim. Böylelikle özgürlüğün tadını çıkarır, yeryüzünün güzelliklerini doyasıya seyredebilirdim diye düşünürüm. Bir de derslerim var tabi. Sihirli değneğim olsaydı onu , “TEOG” sınavında birinci olmak ve böylelikle ailemi gururlandırmak için kullanırdım.

Hayali güzel ama böyle bir değnek olmadığından kendim ve tüm insanların mutluluğu için ilk önce büyümem, hedeflerim için emek vermem gerek.

İbrahim Hacı

İlayda ÇETİNKAYA AH NE GÜZEL OLURDU

Dünyada barış olsaydı,
Sevgi, saygı olsaydı,
Bomba yağmurları dinseydi,
Ah ne güzel olurdu.

Her tarafta savaş olmasaydı,
Şimşekler çakmasaydı,
Silah sesleri duymasaydık,
Ah ne güzel olurdu.

Güneş doğsaydı,
Bulutları dağıtsaydı,
Ateşleri söndürseydi,
Çocuklar hep gülseydi,
Ah ne güzel ...

Tuğba BÜKE BİLMEM Kİ

Neden kıskandığımız hakkında bir fikri olan var mı? Belki de birçoğumuz nedenini bilmiyor dahi olabiliriz. Bence bunun birçok sebebi var ama en ön plana çıkan: zengin komşular ve akrabalar, sınavdan yüz alan sıra arkadaşı ve maalesef televizyondaki incecik mankenler...

Aslında kıskançlıkla ilk olarak ailede başlıyor. Bazen bu dürtü ömür boyu sürüyor. Mesela küçük kardeşimiz... Sanki annemiz ve babamız onu daha çok seviyormuş gibi gelir. Belki de öyle değildir ama biz onunla çok ilgilendiği için böyle düşünüyoruz. Bazen bizi az sevdiğini hatta hiç sevmediğini düşünürüz. Başlarımız kendimizde hatalar aramaya ve kendimizi küçük görmeye... Belki de bir şeytan dürtüyordur bizi? O an söyledikleri mantıklı geliyor ama sakince düşününce onun küçük olduğu için yardıma daha çok muhtaç olduğunu anlayabiliyoruz. Hatta öyle zamanlar oluyor ki annemin ve babamın olmadığı zamanlar ben sahip çıkıyorum küçük kardeşime.

Allah bize akıl ve irade vermiş. Mantıklı düşünüp kendimizi olduğu gibi kabul edersek, kararlı olur ve başkalarını değil de kendimizin neler yapabileceğine inanırsak yani başkalarını geçmek yerine kendimizi rakip olarak görürsek ne kıskançlık kalır ne de başarısızlık.

Beyza SAYAR EN SEVDİĞİM MEVSİM

Benim en çok sevdiğim mevsim kış mevsim çünkü ben kış mevsiminde doğdum.

Bu mevsimin meyvelerini de çok seviyorum. Mesela mandalina, portakal, nar, elma gibi. Hele kar yağarken izlemesi, ayrı bir sevinç kaplar içimi. Kardan adam yapmayı ve kaymayı çok seviyorum. Ama kardan adam yapmak daha eğlenceli geliyor bana. Herkesin evinin önünde kardan adam görünce çok mutlu oluyorum. Ah o çam ağaçları yok mu? Kar çok güzel duruyor üzerinde. Krem şantiye batırılmış çikolata çubukları gibi. Eee tabi çam ağaçlarının altında fotoğraf çekinmeyi unutmuyorum.

Bir de kışın soba kurduğumuz için çok mutlu oluyorum; çünkü sobanın içine kestane ve patates atmayı çok seviyorum. Çünkü soba ayrı bir tat veriyor onlara. Dışarıda hava çok soğuk ve çıtır çıtır yanan sobanın yanında bir kedi gibi kıvrılıp uyumaya bayılıyorum.

Belki kış mevsimi herkes için soğuk, kar, kış, kıyamet... Ama özellikle bu mevsimde doğanlar için olmazsa olmaz bir mevsim.

Sudenaz ASLIPEK BİR DÜNYA İSTERİM

Ben interneti olmayan bir dünya istiyorum. Biliyorum bazılarımız bana kızmış olabilirsiniz; ama ben bu fikrimde ısrarcıyım.

Neden böyle bir şey istiyorum; çünkü bazı büyüklerimden duyduğum şey, eski zamanlarda her çocuğun hemen hemen her zaman dışarıda olduğu ve bu durumdan hiç sıkılmadıkları. Çünkü bütün gün hep bir arada vakit geçirmekten çok hoşlanırlarmış. Akşam olduğunda ve yemek vakti geldiğinde eve girmek istemezlermiş. Büyüklerim eski zamanlarını anlatırken hayran kalıyorum. Ben de böyle her gün içten gelerek hep bir arada eğlenceli vakit geçirmek istiyorum. Şimdi neredeyse her çocuğun elinde tablet, telefon... Sözde internette sörf-ben bunları hiç anlamıyorum-ediyorlar. Benim de var tabletim. Ama ben gerektiği zaman gerektiği şekilde kullanıyorum. Hem bu arada dışarıda oynamaya, eğlenceli vakit geçirmeye vakit buluyorum. Gerçekten de arkadaşlarımla vakit geçirirken çok eğleniyorum. Bu arada da hiç arkadaşlarımı kaybetmiyorum.

İşte benim isteklerim böyle. Oyunların, sanal olmayan gerçek arkadaşlıkların olduğu bir dünya...

İrem BALCI BİR RENK

İnsanlar tek bir renk değil rengârenk olabilir.

Ben siyah, beyaz, kırmızı renkler olurdum.

Çünkü siyah kötülüğü gösterir, beyaz ise iyiliği. Her kötünün içinde iyi her iyinin içinde kötü bulunur. Yani demek istediğim her siyahın içinde beyaz beyazın içinde siyah bulunur ufacık bile olsa. Kırmızı denince kanı kaynayan bir insan geliyor aklıma. İnsanlar, cıvıl cıvıl birbiriyle anlaşılan varlıklar... Keşke her insan öyle olsa, içinde biraz beyazlık değil tüm kalbi beyaza bürünse. Ama öyle değil, bazı insanların içinde kötülük yani siyahlık vardır. Birbirini öldüren, kavga eden, insanları sevmeyen kişiler vardır. İşte onların rengi bence siyahtan ibaret.

Eğer bir yetkim olursa insanların hep iyi birbiriyle anlaşılan varlıklar olmasını sağlamak isterim. Bir gün iyiliği anımsatan bir insan olmak isterseniz renginiz beyaz olsun.

MİSAFİRLER VE BEN

Misafirler... Misafirlerin çocukları...Yemekler, pastalar, çörekler, kısırlar ve tezgah dolusu bulaşık...Yerde gezen defter, kalem, oyuncak ve dağıtılmış oda...

Misafirler, benim için geniş bir konu. İlk olarak misafirleri karşılamadan girmek istiyorum. Eğer dışarıdan geliyorsam; ilk olarak apartmanı saran yemek kokusu, kapının önündeki dağınık ayakkabılar

-yemek kokusunu duyan koşmuş- ve ne kadar ısrarla çalsam da açılmayan kapı...Eve giriyorum "Aman Allah'ım bu ne ses!" , odama giriyorum ve bir çığlık "Bu ne dağınıklık!.." Zor da olsa odamdaki afacanları çıkartıp kapıyı kilitliyorum ama yine de kapımda yumruklar... Aceleyle üstümü değiştirip dışarı çıkıyorum e tabi odama ani bir hücum başlıyor. En sevdiğim etkinlik ise misafirlerin ayakkabılarını düzenlemek(!) Hele bir de bazılarının ki o kadar güzel(!) kokuyor ki maskeyle çıkmak zorunda kalıyorum. Bir de bu işin mutfak boyutu var. Mutfığa girdiğim zaman manzara muhteşem; tezgahın üzerinde zoraki durmaya çalışan zavallı yemek takımımız (özel misafirler için vitrinde özenle saklanan)... Tabi içerden bir ses "Kızım sana zahmet biraz tezgahı toplasan ben onları sonra yıkarım." El mahkum topluyoruz. Daha sonra karnımı doyurmak için bir şeyler arıyorum ama bulamıyorum. Pastanın ve böreğin nerede kıyısı köşesi kaldıysa onları yiyorum ve "Buna da şükür!" diyorum. Sonra hemen salona gidiyorum ve o güzel teyzelerin ellerini tek tek öpüyorum. İltifatlar, iltifatlar " Ay bu kız ne kadar büyümüş ne kadar saygılı, efendi, hamarat..." annem ise bütün iltifatları gururla kabul ediyor.

Eee tabi herkes beni misafir sevmez biri gibi görüyor herhalde. Ben asıl misafirler gittikten sonra iki gün temizlik yapan titiz bir annem olduğu için sevmiyorum. Aslında o kadar da kötü değil misafirlikler. Mesela dostluk, yardımlaşma, dayanışma, birlik ve beraberlik gibi yanları da var.

Ha bir de dolmalar, sarmalar, pastalar, börekler (her ne kadar kıyısı köşesi kalsa da)... Yani yine de güzeldir misafirlikler. (Çocuklar olmadığında tabi!)

Ayşe Begüm KARAKUŞ

KİMSESİZLER

Kimsesizdi onlar. Anne, baba sıcak bir yuva özlemi çekerek büyüdüler. Oyunları farklıydı oyuncakları da...

Nazlanacak bir anne aradılar. Ama bulamadılar .Saçlarını kendileri taradılar. Örgülerini bile kendileri yaptılar yarım yamalak. Daha sonra becerdiler örgülerini keşke yapamasaydım da annem yanımda olsaydı diye.

Ya baba...Arkalarını yasladıkları dağ...Yoktu işte!Sokaklarda pısrık pısrık adımlarla yürüdüler.Tutunacakları bir dal olmadan. Daha sonra büyüdüler.Tutunacakları dal misali kötü alışkanlıklara tutundular.Arsızca küfrettiler sokaklarda insanlara.Sonra o dal kırıldı ve çocuk...

Sen hiç gördün mü kimsesiz çocuğun uçurtmasını? Göremezsün çünkü yoktur. Zaten olsa da tellere takılır. Sonra dalar gözleri, uyumak ister beklide. Annesini , babasını başını sokacağı sıcacık yuvasını rüyasında görüp mutlu olur.

Şimdi bir aileye sahip olmanın kıymetini bilip şükretmek lazım .Bolca dua edip ALLAH'a: "Kimseyi annesiz, babasız bırakma." diye.

ELİF DEMİRKAZMA

RENKLER

Renklerin gücüne inanlar;
En güzeli sarı, yeşil, pembe, mavi diyenler;
Ne renk olduğunu bilenler;
Koşun renk cümbüşüne.
Lale rengi, gül rengi,
En güzeli göğün rengi.
Rüzgârın renkleri dağıtışına
İnanıp da güzelliğini görenler,
Ne olur gelin asıl renkler gökkuşağında.

Gökkuşağına uzanamayanlar,
Üzülmeyin, gönlünüzdedir renklerin en güzeli.

Erdoğan YALÇIN HEYCANLI SABAH

Soğuk bir kasım sabahıydı ,deslerin hafif olduğu bir haftaydı.Cuma gününden hafta sonu kursu için çantamı hazırladım. Sonra arkadaşım Eren' le internetten konuşmaya başladık.

Eren birden:

-Kursa kaçta gidiyoruz, dedi. Ben de hemen:

-08.00'de gideriz ,dedim.Sabah 07.15'de kalktım;elimi yüzümü yıkadım, kıyafetlerimi giyindim, saçımı taradım, kahvatlı yaptım ,paramı aldım, çantamı koluma taktım ve evden çıktım.Biraz geç kalkmıştım.O yüzden buluşacağımız yere koştum.Eren topunu getirmişti topu elinden alıp top oynaya oynaya gitmeye başladık.Birden “hav hav” diye sesler duymaya başladık. İkimiz de korkuyla başımızı arkaya çevirdik. Bir de ne görelim sarı bir pitbuldu bu! Köpek birden olduğum tarafa gelmeye başladı.Ben çamurlu yoldan kaçtım .Eren ise dümdüz aşağıya kaçıyordu.O gün yağmur çok yağmıştı. İkimizin de paçaları ıslak ve çamurluydu. Okulun bahçesinde , birbirimize korkulu gözlerle bakarak bir daha o yoldan gitmeyeceğimize söz verdik .Arkasından kahkalarla gülmeye başladık .Derse girdiğimizde öğretmenlerimizin ve tüm arkadaşların gözleri bizdeydi.Sınıfta hiç kimse ses çıkarmıyordu.Bu sesizliği bozan ilk kişi öğretmen oldu ,öğretmen:

-Ne oldu kıyafetlerinize delikanlılar, dedi. Ben ve Eren birden “ha ha ha” diye kahkalarla güldük. Ardından bizimle birlikte hem öğretmen hem de bütün sınıf gülmeye başladı.

İşte o gün bu gündür o yolun kenarından bile geçmiyoruz. Korkulu gözlerle birbirimize bakıp kahkahalarla gülüyoruz:

-Ha ha ha...

Kezban Nur ÇAĞLAYAN TELEVİZYON

Bağımlı olur her insan,
Başını kaldıramaz ondan,
Çalışmaya vakit bulamaz,
Sanır ki onsuz yapamaz.

Hiç derslere çalıştırmaz,
Bir dakika bile göz kırptırmaz,
Bir kuruş kazandırmaz,
Bütün insanlık başında.

Bir oturunca kaldırmaz,
Temiz havayı aldırılmaz,
Güzel sesleri duyurmaz,
Hiçbir işi yaptırmaz.

İşleri yarım bıraksa da
Bulaşıklar tezgahta kalsa da
Bir kara kutu olsa da
Bütün dünya başında.

Şule KARAKUŞ OKUL

Henüz yedi yaşındaydım . Okul ne demek bilmezdim. Sonra da öğrendim ilk okumayı, yazmayı, toplamayı ,çıkarmayı...Yani kısacası bana geleceği verecek yermiş okul.

Sonra büyüdüm en çok dokunan da ilkokul öğretmenimden ayrılmaktı. Annemden sonra en çok gördüğüm bazen korkuyla ama çoğu zaman sevgiyle, saygıyla baktığım tek insan; hayattaki ikinci annemdi ilkokul öğretmenim.

Şimdi ortaokul altıncı sınıftayım. Konular daha ağır.Birinci sınıf değilim: toplama ,çıkartma ,a ,b yok artık . Haa büyüdük demişken TEOG var TEOG ! Bana göre sıkıntı, korku ve gelecek demek .Yani zor durum. Daha daha ileride LYS, KPSS ve daha birçokları...Onları hiç düşünmek bile istemiyorum. Daha çok zaman var gibi duruyor ama zaman öyle geçer ki anlayamam belki de.

İyi ki öğretmenlerim ,kafa dengi arkadaşlarım var . Okul her ne kadar zor gibi görünse de seviyorum ben okulumu .Canım okuluma ve her şeyden önce kendime inanıyorum .İnanıyorum biliyorum ki inanmak başarının yarısıdır. Ben ve arkadaşlarım bunu başaracağım.

Dergimizin yayınlanması için katkıda bulunan Dadaklar Turizm ve okulumuz öğretmenlerine teşekkür ediyoruz.

İMTİYAZ SAHİBİ
Hasan ALTUNTAŞ
GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Hilal AKGÜMÜŞ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hamza UYGUN
GÖRSEL DANIŞMAN
Serap KAYA

YAYIN KURULU
Sultan ŞAHİN
Merve ÖZER
Merve ÇAKIRGÖZ
İmren DEĞİRMEN
Meliha KARGAN

OKUL ADRES TELEFON
ÇUBUK BARBAROS ORTAOKULU
Barbaros Mah. Funda Sokak. No 8/A Çubuk Ankara
0312 838 46 75